

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 25/2010-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. januára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť H. S., K., zastúpenej advokátkou JUDr. J. M., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 1731/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť H. S. o d m i e t a . ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. októbra 2009 doručená sťažnosť H. S., K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 1731/2005.

Sťažovateľka odôvodňuje svoju sťažnosť tým, že je účastníčkou súdneho konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 48 Er 1731/2005, ktorého predmetom je vykonanie exekúcie na vymoženie dlžného výživného. Sťažovateľka je v tomto konaní v procesnom postavení povinnej.

Ku skutkovým okolnostiam súdneho konania sťažovateľka uviedla, že jej bývalý manžel „... ako zákonný zástupca oprávnených v 1. - 3. rade podal dňa 16.11.2005 na Exekútorskom úrade..., návrh na vykonanie exekúcie dlžného výživného a bežného výživného na základe vykonateľného uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7 CoP 259/05-44 zo dňa 31.5.2005, ktorému predchádzalo uznesenie Okresného súdu Košice II. sp. zn. 25 P 96/2004-34 zo dňa 14.3.2005“.

Okresný súd v predmetnej veci vydal 9. mája 2006 pod sp. zn. 48 Er 1731/2005 poverenie č. 5803021023* pre súdneho exekútora „na vymoženie dlžného výživného a bežného výživného v prospech oprávnených v 1. – 3. rade“ .

Súdny exekútor následne 18. mája 2006 „vydal pod sp. zn. Ex 212/2005-11 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré mi bolo doručené dňa 26.7.2006“.

Sťažovateľka proti exekúcii podala v zákonnej lehote námietky, o ktorých okresný súd rozhodol uznesením č. k. 48 Er 1731/05-38, Ex 212/2005 z 2. októbra 2006, a to tak, že námietky sťažovateľky zamietol a exekúciu „v časti vymoženia dlžného výživného v prospech oprávneného v 1. rade vo výške 4.000,- Sk, v prospech oprávneného v 2. rade vo výške 7.000,- Sk a v prospech oprávneného v 3. rade vo výške 7.000,- Sk z titulu dlžného výživného“ zastavil.

K ďalšiemu priebehu konania sťažovateľka uviedla:

„Proti citovanému uzneseniu podal zákonný zástupca oprávnených v 2. a 3. rade prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne odvolanie. Krajský súd v Košiciach o tomto odvolaní rozhodol uznesením sp.zn. 2 CoE 143/2006-47 zo dňa 25.4.2007 tak, že zrušil uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým bola exekúcia pre vymoženie výživného v prospech oprávneného v 2. rade vo výške 7.000,- Sk a v prospech oprávneného v 3. rade

vo výške 7.000,- Sk zastavená a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.6.2007.

Dňa 13.6.2007 som poverila advokátku JUDr. J. M., aby ma zastupovala vo veci vykonania exekúcie, ktorá obratom podaním zo dňa 13.6.2007 oznámila Krajskému súdu v Košiciach prevzatie zastúpenia, a zároveň aj predložila plnomocenstvo.

Aj napriek tejto skutočnosti odporca výzvu zo dňa 15.11.2007 doručoval mne, a nie mojej právnej zástupkyňi.

Moja právna zástupkyňa priebežne nahliadala do súdneho spisu, a tak dňa 27.3.2008 zistila, že vo veci ešte stále nebolo rozhodnuté. Preto podaním zo dňa 1.4.2008 urgovala urýchlené rozhodnutie vo veci, pričom poukázala na dĺžku trvania konania, ako aj na moju nepriaznivú finančnú situáciu.

Listom zo dňa 16.1.2008 odporca žiadal Krajský súd v Košiciach o predloženie spisu Okresného súdu Košice II. sp. zn. 25 P 96/04, ktorý bol na Krajskom súde v Košiciach vedený pod sp. zn. 7 CoP 259/05.

Odporca urgenciou zo dňa 5.2.2008 predloženie spisu žiadal opäť. Krajský súd v Košiciach listom zo dňa 7.2.2008 pod sp. zn. 7 CoP 259/05 odporcovi oznámil, že žiadaný spis bol po vybavení odvolacím súdom vrátený dňa 14.7.2005 Okresnému súdu Košice II. k sp. zn. 25 P 96/04.

V súvislosti s listom odporcu zo dňa 16.1.2008 a urgenciou zo dňa 5.2.2008 si dovoľujem poukázať na tú skutočnosť, že spis odporcu sp. zn. 25 P 96/2004 sa v uvedenom čase nenachádzal na Krajskom súde v Košiciach, ale u odporcu, a to až do 4.3.2008 !

Táto skutočnosť nebránila vyššej súdnej úradníčke ... listom zo dňa 7.4.2008 opätovne žiadať od Krajského súdu Košice pripojiť spis Okresného súdu Košice II. sp. zn. 26 P 96/04 v spojení so spisom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 CoP 259/05!

V súvislosti s označeným listom poukazujem na to, že spis odporcu sp. zn. 26 P 96/04 už síce bol na Krajskom súde v Košiciach (od 5.3.2008), avšak bol evidovaný pod sp. zn. 8 CoP 73/2008 !

Ešte viac zarážajúce je to, že ani z úradného záznamu odporcu zo dňa 21.5.2008 nevyplýva, že by odporca mal vedomosť o aktuálnej sp. zn. žiadaného spisu nachádzajúceho sa na Krajskom súde v Košiciach od 5.3.2008, nakoľko z jeho obsahu vyplýva, že stále žiada spis vedený pod sp. zn. 7 CoP 259/05!“

Okresný súd vo veci rozhodol uznesením sp. zn. 48 Er 1731/05, EX 212/05 z 28. júla 2008, ktoré bolo právnej zástupkyňi sťažovateľky doručené 13. augusta 2008. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie právna zástupkyňa oprávnených v 2. a 3. rade. Sťažovateľka sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k odvolaniu vyjadrila podaním z 29. septembra 2008.

Sťažovateľka sa podaním z 21. januára 2009 označeným ako „žiadost“ obrátila na predsedu okresného súdu, pričom požiadala o preskúmanie postupu súdu v predmetnom konaní. Predseda okresného súdu podanie sťažovateľky posúdil ako sťažnosť podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a listom sp. zn. Spr. 10/2009 z 11. februára 2009 uznal čiastočnú opodstatnenosť sťažnosti sťažovateľky.

Vo veci nebolo do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu právoplatne rozhodnuté.

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Právo sťažovateľky na prejednanie veci bez zbytočných prietahov zakotvené v čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky bolo postupom Okresného súdu Košice II. vo veci sp. zn. 48 Er 1731/2005 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd Košice II. konal vo veci vedenej na Okresnom súde Košice II. sp.zn. 48 Er 1731/2005 bez prietahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky pri z n á v a sťažovateľke finančné zadostučinenie vo výške 11.000,- EUR, ktoré je Okresný súd Košice II. povinný sťažovateľke vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Košice II. je povinný nahradiť sťažovateľke trovy konania do troch dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 218/07).

V sťažnosti sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 1731/2005.

Ústavný súd z obsahu sťažnosti a jej príloh zistil, že v právnej veci sťažovateľky sp. zn. 48 Er 1731/2005 rozhodol okresný súd uznesením z 28. júla 2008 tak, že exekúciu v časti vymoženía dlžného výživného v prospech oprávneného v 2. rade v sume 8 620 Sk a v prospech oprávneného v 3. rade v sume 8 620 Sk zastavil.

Podľa zistení ústavného súdu na základe odvolania podaného proti tomuto uzneseniu oprávnenými bol spis predložený 19. augusta 2009 na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“). Na krajskom súde je odvolacie konanie vedené pod sp. zn. 4 Coe 201/09 a dosiaľ vo veci nebolo rozhodnuté.

V súlade so svojou judikatúrou (IV. ÚS 61/03, III. ÚS 41/07, II. ÚS 214/08) ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo.

Sťažnosť na postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 1731/2005 bola ústavnému súdu doručená 8. októbra 2009, teda potom, ako okresný súd vo veci meritórne rozhodol a vec sa už nachádzala na krajskom súde rozhodujúcim o odvolaní. V čase podania sťažnosti už okresný súd nebol oprávnený vo veci konať, nemohol ovplyvniť priebeh konania, a teda ani porušiť označené práva sťažovateľky, pretože vydaním uznesenia vo veci samej, jeho doručením účastníkom konania, ako aj úkonmi, ktoré musel okresný súd vykonať v spojitosti s podaním odvolania, okresný súd vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie právnej neistoty sťažovateľky. Ďalšie úkony alebo postupy už okresný súd v tomto štádiu nemohol vykonávať, a preto bolo treba vec posudzovať so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej ústavná úloha okresného súdu pri odstraňovaní právnej neistoty skončila rozhodnutím vo veci samej pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, a to aj napriek podanému odvolaniu a vykonaniu riadneho opravného konania (napr. II. ÚS 1/05).

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (obdobne napr. III. ÚS 248/08, III. ÚS 238/09).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2010